[מיחכון ט.]

לימים שנים . היינו כרבי דאמר "בחרי דימי היא חזקה הנלה מנו חכמים ג' הואיל ואיכא וסת גמור מודה רבי דבמי ג' דימי והכי קים ליה : **אבלה** שום ורחמה . הואיל ועל ידי מעשה הם איכא וסת גמור ולא הוה בכלל דמתני' ואי"ת ואמאי לא קאמר נמי קפלה ורחמה דהוו נמי על ידי מעשה ויש לומר דלאיכא קובעת וסת לקפיצות לאוריתא כדלאמר בפרק קמא (נדה יח.) דכל שמקבעה מחמת אונס אפי' כמה פעמים לא קבעה אבל אכלה שום לא מקיב אונס כמו מורח של קפילה שאין הרגילה בלה על ידי מורח אלא ממילא : **אין** דברי רשב"ג אבל חכמים אומרים ט' . לכאורה משמע ז' ולא סבירא ליה מדלא קאמר אבל רבי אומר ואפילו אח"ל הכי לא אקשי לקמן נבי דיוצ דמוקמינן שמואל כרשב"ג דאליבא דמתניתין פליגי רב ושמואל ולמאי דאמר מעיקרא הש"ס דפליגי כפלוגתא דרבי ורשב"ג צריך לומר ז' וסבירא ליה כדמסקי בפרק שור שנגח (נ"ק דף נה:) : **אסורה** לשמש כל שם שעות דברי רבי יהודה . גר' יהודה סוה שייך למתני כל היום כולו כדמוכח בסיפא שהוא אסור כל היום אלא מקום רבי יוסי תני לה בתרתי בבי : **ותרשת** בששה שעות . סיינו כל שעה ששית : **מן** המנחה ולמעלה . פירש"י סוף שם שמחו עמי' ללוי מרב ופי' רשב"ם דאף על גב דאמר בתמיד בשתים (פסחים נח.) דזמן המנחה לכל המוקדם הוי משעה שעות ומחצה ואילך הייט משום דלא קים לן בפיר בשיעור שעות היום אבל מן הדין הוא מתחילת ז' ומיהו לענין וסת נמי אסורה עד חצי שעה שביעית סיינו מן המנחה ולמעלה : **לימר**

לימים שנים . כר' דאמר בתרי דימי הויא חזקה אבל ווסתות דנעשה קים ליה לשמואל דלר' מניא לית בתרא דימנא . ולמה שלא מנו חכמים כגון ע"י מעשה באים מורה ר' דאינן ראויין לקבוע בפחות מג' לאוריתא אכלה שוטבוצלוכסה פלפלין. ולא הוו בכל הנהו דפ' רבה בר שלא דתנוה אינו מסילא הוגן ע"ל מעשה לכך צריך ג' דימני ולא בעי לסיר לאוריתא קפצה וראתה דהא תניא בפ"ק כל שחקבעה מחמת אונס לא הוי וסת אבל אכלה שום ובצל לא חשיב אונס דאין הראיה באה ע"י מורה אלא מסילא: אמר שמואל זו דברי רשב"ג. אם נפרש זו ולא ס"ל אלא סבר כר' דאמר בתרי דימני הוי חזקה כרשב"ג בכל דתנוה זו ולא ס"ל לא תיקשי לך הא דפליגי רב ושמואל בסמוך דאמר שמואל עד שתשלש בדילמא דהתם אליבא דרשב"ג פליגי אבל ס"ם שמואל דבעי לסיר ס"ל אבל מעיקרא דפליגי תלמודא דפליגי אמר שמואל עד שתשלש ע"כ זו וס"ל קאמר והיכ אשכוח בריש שור שנגח ד' ה': **מן** המנחה ולמעלה . פרש"י מתחלת ז' נמשין צללי ערב ואיכא אסורה אלא עד סוף שעה ששית . אע"ג דלכל הטוקר' בתחי שביעית הוי אסן התמיד הייטו לפי שאין אנו בקיאין בשעות היום כראמרינן בפ' אמר להם המנונה אבל מן הדין הוי מתחלת שעה שביעית . א"נ חצי שביעית וחצי ששית הוא שמורה בראש כל אדם ולכך הוי בכלל הצחת עד שש שעות ומחצה : ומי אמר רבא הכי והתניא והזהרתם כו' כ"ש אי הוה מבר כר' יוסי דקשיא ליה מפי אלא לא נתת אלא לפרושי תרתי מילי דרבא דצריכי תרוייהו : שינתה ליום עשרים זת הוה אסורין וחרשת ליום מ"ו שאחר ראיית עשרים ואם [לא] תראה ביום מ"ו וחרשת ליום עשרים שאחר ראיית יום כ' זה :

בשופפת דם ממא מפוך דם מטור . רגילה לראות דם מהור מחלה ואח"כ דם ממא הוי וסת וכל שעה שתראה דם ממא אחר דם מהור אמרינן דדיה שעתה : **גופה** . בלאי"ר : **פרי אמרו** . לקמן בשמעתין איכא לריכה לא לשנות ולא לשנם ומפרש לה לשנות בוסתות כו' : **לימים** אור שנים . וסתות דיומי משקבעתן שני פעמים הוי וסת: **גופה** . דגופה כגון הני דמתניתין משקבעתן פעם אחת הוי וסת : **למה** שלא מנו חכמים . וסת שלש וקמיבעיא ליה לשמואל "למה שלא מנו חכמים" מאי היא ומכי קאמר שמואל אי שמעתי כן למה שלא מנו חכמים-שלש אבל אינו יודע מהו : **מפניפן** היא . דקסבי וכן כיונא בהן ופירשה רבה בר שילא לאתויי הני : **הא** שמעתא . דשמואל דאמר לימים שנים לוסתות אחד : זה וזה . כשנים שוה חמשה עשר אסורה לשמש שמא מחזור לוסתה וכשנים יום עשרים נמי תאסר שמא מעכשיו מקבע וסת ליום עשרים : **שאמר** משום רבן שמעון בן גמליאל . דלא הוי חזקה בלוי מחלה זימני כדשמעינן ליה לרבן שמעון בן גמליאל בכל דוכתי לשלשי הגשת לרביעי לא הגשת (ינמות דף סד:) : **וגיפא** זו דברי רשב"ג . דהא קיימא לן בכל דוכתי דבעי שלשה זימני לחזקה : **מתני'** בפוך וסתות . בוסתות דגופה קאמר : **אף** ימים ושעות . בגמ' מפרש : **מיגה** אסורה אלא עם הגץ הנמה . וכל הלילה משמשת ואם עבר הגץ החמה ולא רחצה משמשת כל היום ורבי יוסי קחני לה דדייק שעת הוסתות ומו לא : **רבי** יהודה אומר כל היום שלם . מותרת לשמש משעבר הגץ החמה ולא רחצה אבל כל הלילה שלפני הגץ החמה של וסתה אסורה לשמש ומפרש בגמרא דהאי לאודה עם הגץ החמה דקמי דרגילה לחזי בסוף ליליא מקמי דלימסי מחלת יומא ולא אסריגן לה כל עונת וסתה נמלאת אסורה כל הלילה שהיא עונת וסתה ורבי יהודה מחמיר : **גמ'** אסורה לשמש כל היום כולו דברי רבי יהודה . ורבי יהודה לטמאה דאמר כל עונת וסתה אסורה ותונה הוי לא יום לא לילה ומי שוסתה בלילה ואפילו בסופה אסורה כל הלילה ואם וסתה ביום ואפי' בסופו כל היום אסורה : **עד שש שעות** . דשעות דייקינן הואיל ווסתה בשעה ששית היא אסורה לא לפניה ולא אחריה : **ותרשת** לשמש . שעה ששית ולמעלה : **מן** המנחה . סיינו משש שעות ולמעלה מכי ינמו צללי ערב וכשבא כבר נמו הצלים שהחמה במערב : **אף** דמתניתין-בסוף לילה לפיכך כל היום שלם (ת) והלילה אסורה **אף** דברייתא-בתחלת יומא ולפיכך לילה מותרת ויום אסורה : "ושורפה אם בני ישראל" . וסמיך ליה "והזהר בנדתה" : **עונה** אחריתי . דאם וסתה ביום אסורה כל היום והכל הלילה שלפניו ורבי יהודה לא אסר אלא עונת וסתה : ופרכי נמי ליה . לרבא לאמשמעינן : **מתני'** ומיגה מעכבת מן הוסת . דאסורה כל יומי וסתה שמא תראה : **גמ'**

*) ל"ל רבה

תוספי הרא"ש

לימים שנים . כר' דאמר בתרי דימני הויא חזקה אבל ווסתות דנעשה קים ליה לשמואל דלר' מניא לית בתרא דימנא . ולמה שלא מנו חכמים כגון ע"י מעשה באים מורה ר' דאינן ראויין לקבוע בפחות מג' לאוריתא אכלה שוטבוצלוכסה פלפלין. ולא הוו בכל הנהו דפ' רבה בר שלא דתנוה אינו מסילא הוגן ע"ל מעשה לכך צריך ג' דימני ולא בעי לסיר לאוריתא קפצה וראתה דהא תניא בפ"ק כל שחקבעה מחמת אונס לא הוי וסת אבל אכלה שום ובצל לא חשיב אונס דאין הראיה באה ע"י מורה אלא מסילא: אמר שמואל זו דברי רשב"ג. אם נפרש זו ולא ס"ל אלא סבר כר' דאמר בתרי דימני הוי חזקה כרשב"ג בכל דתנוה זו ולא ס"ל לא תיקשי לך הא דפליגי רב ושמואל בסמוך דאמר שמואל עד שתשלש בדילמא דהתם אליבא דרשב"ג פליגי אבל ס"ם שמואל כר' ס"ל אבל מעיקרא דבעי לסיר תלמודא דפליגי אמר שמואל עד שתשלש ע"כ זו וס"ל קאמר והיכ אשכוח בריש שור שנגח ד' ה': מן המנחה ולמעלה . פרש"י מתחלת ז' נמשין צללי ערב ואיכא אסורה אלא עד סוף שעה ששית . אע"ג דלכל הטוקר' בתחי שביעית הוי אסן התמיד הייטו לפי שאין אנו בקיאין בשעות היום כראמרינן בפ' אמר להם המנונה אבל מן הדין הוי מתחלת שעה שביעית . א"נ חצי שביעית וחצי ששית הוא שמורה בראש כל

נוסח ל"יוסי ד"ק טיר ר"יוסי ורק אל אלעזר ר"ל אלעזר נ"ל הרגנה כולה

נוסח ט"נ"ל וסת

נוסח כמה דאיתא לקבר יצא ומה מבנה לעות (ל"ב:) דקאמר שמואל "למה שלא מנו חכמים" - [אתוי מאי]

ומאנה

*) עיקתי במ"ל ול"ל קמיר ולא בראיה פרי לה וסת

[פיחכון י. ופיג]

[שם הי"ג]

הגהות הב"ח

(ת) רש"י ד"ה שם כגון וכו' כל היום שלם מוסרת והלילה אסורה :

*) לפרק

6-7
7-8
8-9
9-10
10-11
11-12
12-13:00
12:30 = 6½
תחלת שעה 12:00

יבמות סב: שמשת יב:

[בכתבי ליתמר יאשיה]

[יבמות סב: שמשת יב:]

* פ"ש איכו מקומן - ... מאי דאמר ר"מ דב דאמר לעון לקרות בלבד, ולאת לעון בשאר אסורה ובן כל היום שלה ולעון לעון תשמיש ובדבריהם דאמרת לשמשה תהי ... אפילו אסורה לשמש ... ובדבריהם דאמרת לשמשה תהי לעון לשמש בלבד ... אמרינן דבא בסוף בלבד ... ובדבריהם דאמרת לשמשה תהי לעון לשמש בלבד ... אמרינן דבא בסוף בלבד ... אמרינן דבא בסוף בלבד ... אמרינן דבא בסוף